

[Jørgen Jørgensen.]

Udvikling, i væsentlig Grad kommer de Mennesker til gode inden for alle Samfundslag, der udfører det produktive Arbejde. Det er om disse økonomiske Synspunkter jeg tror der vil være Brug for at skabe Samling i den kommende Tid, naar det politiske Arbejde skal udføres.

Jeg vender mig derefter med nogle Bemærkninger til de Ordførere, der har haft Ordet, siden jeg talte i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft betragtede sig jo som særlig Ordfører for Statsministeren, havde jeg Indtryk af, og interesserede sig for øvrigt meget for Det radikale Venstres Stilling. Det er for saa vidt forstaaeligt. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var utilfreds med, at vort Parti havde den Nøglestilling i Politik, som vi har, og kunde ikke forstaa, at vi, der dog ikke er ret mange, havde saa stor Indflydelse. Jeg indrømmer, at vi har betydelig mere Indflydelse end de Konservative, men det er virkelig ikke tilfældigt; det er af den Grund, at de Synspunkter, vi repræsenterer, har langt mere saglig Vægt end de Konservatives. Om det ærede Medlem ved man nogenlunde paa Forhaand, i hvert Fald i den foreliggende Situation, at han og hans Parti vil det samme som Statsministeren; de har ingen Muligheder for at tage nogen anden Stilling. Det ærede Medlem vilde insinuere, at naar Det radikale Venstre havde et fast og afgjort Standpunkt i Sydslesvigspørgsmaalet og nu ikke længere vilde tage Medansvaret for Statsministerens særlige sydslesvigske Politik, skulde det skyldes, at der var Uenighed inden for mit Parti. Jeg kan sige det ærede Medlem, at der ikke er et sandt Ord i hans Udtalelser. Der er ikke og har ikke paa noget Tidspunkt været den mindste Uenighed inden for mit Parti i Sydslesvigspørgsmaalet. Hele vort Partis Stilling i dette Spørgsmaal falder saa nøje sammen med det Grundsyn, som altid har raadet i vort Parti: Forstaaelse af, at man aldrig her i Livet skal kræve andet af andre, end man er villig til at yde selv. Men det lyder jo fuldkommen paradisk, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der er Formand for et Parti, hvorom enhver ved, at der inden for dette Parti hersker vildt Oprør netop om Sydslesvigspørgsmaalet, hvor Partiets mangeaarige Formand har nedlagt sit Mandat, hvor Partiets Blade skriver i Øst og Vest og mod hinanden, hvor ledende Personer inden for Organisationen tager Standpunkt imod Partiet — det lyder dog fuldkommen paradisk, at Formanden for dette Parti, der er i fuld Opløsning paa Sydslesvigspørgs-

maalet, har Frimodighed til at insinuere, at andre Partier tager Standpunkt for at dække over Uenighed inden for deres Parti. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde have undgaaet en saa overfladisk Argumentation.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil jeg gerne sige, at han havde faaet den utaknemmelige Opgave at skulle forsvare den Dobbeltstilling, med et Standpunkt til Brug indadtil og et til Brug udadtil i det sydslesvigske Spørgsmaal, som Statsministeren hidtil har været ene om, men som nu det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ogsaa vil gøre til Partiet Venstres Standpunkt. Det var en meget vanskelig Opgave for det ærede Medlem, men han røgtede den meget pligtstro. Det meste af det ærede Medlems Tale var Citater fra Udtalelser af andre, men hvad det ærede Medlem egentlig selv mente, hørte vi ikke meget til.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen søgte at bevise, at Venstre, Rigsdagspartiet og Landsorganisationen, under alle Forhandlinger i det sidste Par Aar har fulgt den Linie, som Partiet nu er slaaet ind paa, men dette er jo ikke rigtigt. Det er rigtigt, at Venstre forud for Oktobernoten havde fremført Ønske om en Afstemningsret for Befolkningen i Sydslesvig, men det er ogsaa rigtigt, at Venstre tiltraadte Oktobernoten, og at betydende Kredse inden for Venstre advarede mod at gaa videre end Oktobernotens Krav. I November 1946 opfordrede det ærede Medlem Hr. Erik Appel her i Folketinget til, at der nu blev Ro om Sydslesvig, og det ærede Medlem Hr. Erik Appel fremhævede, at den danske Svarnote var saa klar, at der ingen Nødvendighed eller Ønskelighed er for Fortolkningskunst eller Fortolkningsvidenskab. Og Bladet „Vestkysten“ skrev den 21. November 1946 — altsaa et af Venstres store ansete Blade —, efter at det havde citeret det ærede Medlem Hr. Erik Appels Udtalelse:

„Det er ikke ubetimeligt, at disse Ord bliver sagt. Paa det konservative Landsraads møde for nylig fremsatte Formanden, Folketingsmand Fibiger, en Række Udtalelser gaaende ud paa, at Det konservative Folkeparti vel var enigt i Noten, men paa den anden Side ikke vilde lægge Skjul paa, at Partiet havde langt videregaaende Maal og vilde forbeholde sig Ret til at arbejde for disse. Og for nylig har Statsminister Knud Kristensen paa et Møde i Sønderborg følt sig foranlediget til at redegøre for sit personlige Syn paa Spørgsmaalet, idet han understregede, at han talte som Rigsdagsmand og ikke som